otse kui üks weski rattas omma wolli ümber. Kui ta ennast ükskord ümberajanud, siis on keige ma peäl ö ja päew olnud, mis mollemad ühtekokko kakskümmend nelli tundi tewad, ja päwaks arwatakse. Kui ma kolmsadda kuuskümmend wiis kord ennast ümberajanud, siis on nisamma woort päwi olnud, ja aasta täis sanud.

Se ma külg mis wasto päikest pörab, on walge, ja seäl on päew: se mis temmast ärrapoordud on pimme, ja seäl on ö; kuida sedda iggaüks issiennesselle lönga kerraga woib näidata, kui ta temmast suk awarda lähbiajab, ja tedda piro tulle ees pörab ja ümberajab.

Sedda kaugemale üks ma ehk lin hommiko pole heidab, sedda warremiinne temmale päikenne touseb, ja sedda enneminne temma lounesse jouab: agga sedda ennam üks ma ehk lin ohto pool on ollemas, sedda möda temma ka hiljaminne lounesse jouab, sest et ma päwa-wero poolt päwa-touso pole ennast ümberajab. Sellepärrast ei seisa siis mitte kelgis paigus päikenne ühtaego lounes; ning on jo Peterpurri ja Ria linna wahhel loune wahhet, terwe kolmwerand tundi. Kui Peterpurris, mis ennam hommiko pole heidab kui Riga, kel kaksteistkümmend, siis ta Rias ennam ep olle kui üksteistkümmend ja üks werend, nenda siis ka päwa tousmisse wahhe he sesamma. Agga, kui sa nenda ussinaste jouaksid soita, kuida päikenne käib, ja ikka ühtaego temmaga eddasi minna, siis ei saaks sa koggoniste öed nähha, sest et sa päwast mahha ei jäeks.

Ilmust, mis tähtramatud näitawad.

Jubba sedda wannast wisiks woetud, et tähtramatusse ilmu kirjutakse, ja ussuwad teadmatad inimessed neid nenda tullewad, kuida tähtramatusse kirjutud. Et nüüd kül kümme ja kümme kord sedda nähtud et tähtramat walletanud, siis ommetige inimesse selle usso peäle jäwad, et temma töt rägib.